

ΣΤΕ 1824/2012 [Παράνομη τροποποίηση του ΓΠΣ Λαυρίου χωρίς προηγούμενη διαδικασία ΣΜΠΕ]

Περίληψη

-Οι περιπτώσεις για την απόκλιση από την τήρηση χρονικής απόστασης πέντε ετών μεταξύ των τροποποιήσεων ενός ΓΠΣ, προϋποθέτουν την ύπαρξη νόμιμης κατ' αρχήν πράξης (ΓΠΣ ή τροποποίησής του), η τροποποίηση της οποίας υπαγορεύεται από νέα κατ' ουσίαν επανεκτίμηση των πολεοδομικών αναγκών εκ μέρους της Διοικήσεως.

-Η προϋπόθεση της παρόδου πενταετίας πριν επιχειρηθεί τροποποίηση ΓΠΣ δεν ισχύει όταν η τροποποίηση επιχειρείται προκειμένου να θεραπευθεί ορισμένη παρανομία της τροποποιούμενης διοικητικής πράξης. Ο νομοθέτης θέλησε να αποκλείσει τον βραχυπρόθεσμο και αποσπασματικό πολεοδομικό σχεδιασμό και τις εντός συντόμου χρονικού διαστήματος μεταβολές του, γεγονός, όμως, το οποίο δεν συμβαίνει στην περίπτωση που προκύπτει ότι η Διοίκηση δεν επιχειρεί την τροποποίηση κάποιου ΓΠΣ, διότι μετέβαλε τον σχεδιασμό της και τις μακροπρόθεσμες εκτιμήσεις της, αλλά διότι θεώρησε ότι το επιβάλλουν λόγοι νομιμότητας.

-Η προσβαλλόμενη απόφαση είναι μη νόμιμη, επειδή δεν προηγήθηκε της έκδοσής της διαδικασία στρατηγικής εκτίμησης περιβαλλοντικών επιπτώσεων.

Πρόεδρος: *Α. Θεοφιλοπούλου*

Εισηγητής: *Χ. Ράμμος*

Δικηγόροι: *Β. Παπαδημητρίου, Λ. Λεωνίδου*

Βασικές σκέψεις

2. Επειδή, με την κρινόμενη αίτηση ζητείται η ακύρωση της υπ' αριθ. 11489/13-3-2009 απόφασης του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ- και ήδη Υπ. ΠΕΚΑ- (ΦΕΚ 135 Δ/31-3-2009), με τίτλο "τροποποίηση της υπ' αριθ. 20548/16-5-2006 απόφασης του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ, «Τροποποίηση Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου του οικισμού Λαυρίου Δήμου Λαυρεωτικής» (Δ' 456)".
3. Επειδή, με το β.δ/μα της 23.7.1970 "περί αναθεώρησης και επεκτάσεως του ρυμοτομικού σχεδίου Λαυρίου Αττικής και καθορισμού των όρων και περιορισμών δομήσεως των οικοπέδων αυτού" (ΦΕΚ Δ/2.9.1970) το αποτυπούμενο στο συνοδευτικό αυτού διάγραμμα γήπεδο, που περιλαμβάνει τα "Κλωστήρια Αιγαίου" χαρακτηρίστηκε "βιομηχανική περιοχή", ορίστηκε (άρθρο 3 παρ. 1 εδαφ. β) δε ότι εντός του τομέως Ε, στον οποίο υπάγεται το εν λόγω

γήπεδο επιτρέπεται μόνο η ανέγερση "βιομηχανικών κτιρίων και εγκαταστάσεων". Το εγκεκριμένο ρυμοτομικό σχέδιο του Δήμου Λαυρεωτικής αναθεωρήθηκε με την υπ' αριθ. 21170/Π-722/10.7.1992 απόφαση του Νομάρχη Ανατολικής Αττικής (ΦΕΚ 844 Δ/14.8.1992). Ακολούθησε η έκδοση του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου (εφεξής Γ.Π.Σ.) του οικισμού Λαυρίου του Δήμου Λαυρεωτικής (κοινή απόφαση υπ' αριθ. 85766/6244/16.9.1993 του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ και του Υφυπουργού Γεωργίας (ΦΕΚ 1260 Δ/5.10.1993). Με αυτό χαρακτηρίστηκε ως περιοχή μη οχλούσας βιομηχανίας-βιοτεχνίας-βιομηχανικού και βιοτεχνικού πάρκου (ΒΙΠΑ - ΒΙΟΠΑ) [άρθρο 5 του π.δ. της 23.2.1987 (Δ' 166)] περιοχή εκτεινόμενη από το Λιμάνι του Λαυρίου μέχρι τις εγκαταστάσεις της πρώην βιομηχανίας Αιγαίο και το δρόμο Σουνίου - Λαυρίου, στην οποία συμπεριλαμβάνεται και η επίμαχη περιοχή των πρώην "κλωστοϋφαντουργείων Αιγαίου". Το 1994 η γηπεδική έκταση της μονάδας "Αιγαίο" αγοράστηκε από την ανώνυμη εταιρεία, με την επωνυμία "EUROTERRA". Ακολούθησε η έκδοση της υπ' αριθ. 20548/2006/16.5.2006 (Δ' 456/24.5.2006) απόφασης του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ περί τροποποίησης του Γ.Π.Σ. Λαυρίου, με τον χαρακτηρισμό της περιοχής που είχε καθοριστεί ως ΒΙΠΑ σε περιοχή ΒΙΠΑ προς εξυγίανση με επιτρεπόμενες χρήσεις πέραν αυτών του άρθρου 5 του π.δ/τος 23.2.1987 και εκείνων των άρθρων 4 (πολεοδομικού κέντρου) και 8 (τουρισμού - αναψυχής) του ίδιου π.δ. Με την ίδια απόφαση προβλέφθηκε ότι οι μη βιομηχανικές χρήσεις χωροθετούνται στην παράκτια ζώνη της περιοχής ΒΙΠΑ προς εξυγίανση, δεν υπερβαίνουν το 40% του συνόλου της περιοχής και εξειδικεύονται στα πλαίσια της πολεοδομικής μελέτης, καθώς και ότι ο μέσος συντελεστής δόμησης ανέρχεται σε 1,3, εξειδικεύεται δε κατά χρήση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 2508/1997, ενώ ειδικότερα για τις τουριστικές εγκαταστάσεις ορίζεται συντελεστής δόμησης 0,6. Κατά της αποφάσεως αυτής οι ήδη αιτούντες άσκησαν αίτηση ακυρώσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας. Μετά ταύτα, με το υπ' αριθ. 2256/28.8.2007 έγγραφο της Γενικής Γραμματείας της Κυβερνήσεως απεστάλη στο Ε' Τμήμα του Συμβουλίου της Επικρατείας προς επεξεργασία σχέδιο προεδρικού διατάγματος με τίτλο «Αναθεώρηση του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου τμήματος ΒΙΠΑ-ΒΙΟΠΑ Λαυρίου Αττικής». Επί του σχεδίου αυτού κρίθηκαν με το υπ' αριθ. 276/2007 πρακτικό επεξεργασίας τα ακόλουθα: Κατ' αρχάς παρατέθηκε η πάγια νομολογία δικαστικών σχηματισμών του Συμβουλίου της Επικρατείας, σύμφωνα με την οποία οι ρυθμίσεις που περιλαμβάνονται στα ΓΠΣ είναι δεσμευτικές για τις πολεοδομικές μελέτες αλλά και για τα ρυμοτομικά σχέδια, που εντάσσονται στο δεύτερο επίπεδο του πολεοδομικού σχεδιασμού, και κατόπιν διατυπώθηκε η γνώμη ότι οι διατάξεις του από 23.2.1987 π.δ/τος (περί των κατηγοριών και του περιεχομένου των χρήσεων γης) που καθιερώνουν το σύστημα της τυποποίησης των χρήσεων και την απαγόρευση της αναμειξείως τους, επιτάσσουν την επιλογή κάθε φορά μιας μόνο κατηγορίας χρήσεων, ειδικά δε

προκειμένης της κατηγορίας χρήσεων ΒΙΠΑ-ΒΙΟΠΑ προς εξυγίανση, για την οποία δεν προβλέπονται εκ των προτέρων συγκεκριμένες χρήσεις ειδικής πολεοδομικής λειτουργίας (εκτός βεβαίως εκείνων που ανήκουν ήδη στη βιομηχανική χρήση του άρθρου 5 του εν λόγω π.δ.) αλλά οι χρήσεις αυτές καθορίζονται για κάθε περιοχή από τη Διοίκηση με το οικείο πολεοδομικό σχέδιο, αναλόγως του σκοπού της επιδιωκόμενης εξυγίανσης, επιβάλλουν να μην προβλέπεται γενικώς και αδιακρίτως για μία περιοχή η προσθήκη άλλων χρήσεων εντεταγμένων σε διαφορετικές κατηγορίες, και θα πρέπει να προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου το ότι οι συγκεκριμένες επιλεγόμενες κάθε φορά επιπρόσθετες (οι πέραν δηλαδή του άρθρου 5) χρήσεις γης στηρίζονται σε κριτήρια σχετιζόμενα με τον σκοπό της εξυγίανσης και την εξυπηρευτούν. Ενόψει αυτών διατυπώθηκε η γνώμη, ότι οι διατάξεις του άρθρου 3 του επίμαχου σχεδίου προεδρικού διατάγματος με τις οποίες προεβλέφθη για την συγκεκριμένη περιοχή ΒΙΠΑ-ΒΙΟΠΑ προς εξυγίανση το σύνολο των χρήσεων ειδικής πολεοδομικής λειτουργίας, που προβλέπονται τόσο για τις περιοχές πολεοδομικού κέντρου όσο και για τις περιοχές τουρισμού - αναψυχής, χωρίς να προκύπτει ότι οι χρήσεις αυτές στηρίζονται σε κριτήρια σχετιζόμενα με τον σκοπό της εξυγίανσης, δεν προτείνονται νομίμως. Τέλος, ακολούθησε η έκδοση της προσβαλλόμενης πράξης, με την οποία τροποποιήθηκε το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 και η παρ. 5 της ανωτέρω απόφασης, ενώ προστέθηκε και έκτη παράγραφος σε αυτή, αναριθμουμένης της -προηγούμενως- έκτης σε έβδομη. Ειδικότερα, με την προσβαλλόμενη απόφαση καθορίζονται οι επιτρεπόμενες, πέραν αυτών του άρθρου 5 του πδ 23.2.1987, χρήσεις κατά την ειδική πολεοδομική τους λειτουργία ως εξής: κατοικία, διοίκηση, ξενοδοχεία και λοιπές τουριστικές εγκαταστάσεις, εμπορικά καταστήματα και καταστήματα παροχής προσωπικών υπηρεσιών, εμπορικές εκθέσεις, εστιατόρια, αναψυκτήρια, κέντρα διασκέδασης - αναψυχής, χώροι συνάθροισης κοινού και αθλητικές εγκαταστάσεις. Περαιτέρω, ορίζεται ότι ο συντελεστής δόμησης για την εκτός σχεδίου περιοχή ορίζεται σε 0,8 και για την εντός σχεδίου περιοχή σε 1,3. Ο συντελεστής δόμησης στις περιοχές επέκτασης ορίζεται κατά χρήση σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του ν. 2508/1997 (π.χ. περιοχές τουριστικής εγκατάστασης έως 0,6). Τέλος, ορίζεται ότι «στην εντός σχεδίου περιοχή καθορίζονται χρήσεις που συνάδουν με τη χρήση του λιμένα και εξυπηρευτούν τη λειτουργία της πόλης και τον κύριο στόχο της ρύθμισης που είναι η εξυγίανση». Μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, καταργήθηκε με την απόφαση υπ' αριθμ. 48/2010 του παρόντος Δικαστηρίου, η δίκη που είχε ανοίξει με την προ μνημονευθείσα αίτηση ακυρώσεως των ήδη αιτούντων κατά της υπ' αριθμ 20548/2006 (Δ' 456) απόφασης του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ., διότι κρίθηκε ότι η -με την αίτηση εκείνη- προσβαλλόμενη ρύθμιση αντικαταστάθηκε, κατά τα κρίσιμα και βαλλόμενα στοιχεία της, από τις ρυθμίσεις της νεότερης υπουργικής απόφασης.

4. Επειδή, οι νομιμοποιηθέντες αιτούντες, οι οποίοι είναι δημοτικός σύμβουλος του Δήμου Λαυρεωτικής (ο προτασόμενος πρώτος) και κάτοικοι, οι υπόλοιποι, Λαυρίου, ασκούν μετ' εννόμου συμφέροντος την υπό κρίση αίτηση, εφόσον προβάλλουν ότι η πληττόμενη απόφαση επιφέρει επιδείνωση του οικιστικού περιβάλλοντος στην πόλη του Λαυρίου.
5. Επειδή, στη δίκη παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της προσβαλλόμενης πράξης, με έννομο συμφέρον και εν γένει παραδεκτώς η ανώνυμη εταιρία ....., η οποία φέρεται ως κυρία έκτασης που εμπίπτει στο ρυθμιστικό πεδίο της προσβαλλόμενης πράξης. Επίσης παρεμβαίνει υπέρ του κύρους της πράξεως αυτής, μόνο όμως κατά το μέρος που σε αυτήν περιέχονται ρυθμίσεις που αφορούν το μέρος της επίμαχης περιοχής, που ευρίσκεται εκτός σχεδίου πόλεως η ανώνυμη εταιρεία "...", υπό την ιδιότητα της ως μισθώτριας ακινήτου ευρισκόμενου στην επίμαχη περιοχή. Και η παρέμβαση αυτή ασκείται μετ' εννόμου συμφέροντος και παραδεκτώς.
6. Επειδή, προβάλλεται (δεύτερος λόγος ακυρώσεως) ότι η προσβαλλόμενη είναι παράνομη, αφού από την προηγούμενη τροποποίηση του ΓΠΣ Λαυρίου (το έτος 2006) έως την ημερομηνία δημοσίευσης της προσβαλλομένης δεν έχει παρέλθει το ελάχιστο χρονικό διάστημα της απαιτούμενης από την παρ. 7 του άρθρου 4 του ν. 2508/1997 πενταετίας, ενώ δεν συντρέχουν οι εξαιρετικές προϋποθέσεις που η ίδια διάταξη θέτει για κάμψη του ανωτέρω κανόνα. Προβάλλεται, δε ειδικότερα, ότι στην ένδικη περίπτωση δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της επίμαχης διατάξεως, διότι Α) η μετατροπή της περιοχής σε ΒΙΠΑ προς εξυγίανση με χρήσεις τουριστικής ανάπτυξης και πολεοδομικού κέντρου, όπως αυτές εξειδικεύονται, δεν αποτελεί "εξαιρετική πολεοδομική ανάγκη", που να δικαιολογεί παράκαμψη της τακτικής διαδικασίας συνολικής τροποποίησης του ΓΠΣ, η οποία ούτως ή άλλως εκκρεμεί για την ευρύτερη περιοχή. Αντιθέτως μάλιστα, μία τόσο σοβαρή απόφαση, όπως τα όρια και η έκταση της ανάπλασης της επίδικης περιοχής θα έπρεπε να αποτελέσει το αντικείμενο μιας συνολικής εκτίμησης των περιβαλλοντικών και κοινωνικοοικονομικών δεδομένων του Λαυρίου στο πλαίσιο της αναθεώρησης του ΓΠΣ με την τακτική διαδικασία του Ν. 2508/1997. Το γεγονός δε ότι η περαίωση της διαδικασίας αυτής είναι "χρονοβόρα", όπως φαίνεται να δέχεται η υπ' αριθ. 9/2003 απόφαση του Δήμου Λαυρίου και η Ε/Ε του ΟΡΣΑ, δεν αποτελεί σε καμία περίπτωση νόμιμο λόγο για αποσπασματική τροποποίηση. Β) δεν παρατίθενται πουθενά νόμιμοι λόγοι και δε επείγοντος χαρακτήρα που να δικαιολογούν την επίμαχη αποσπασματική τροποποίηση του ΓΠΣ, ενώ την ίδια στιγμή εκκρεμούσε η εκπόνηση συνολικής μελέτης για την αναθεώρησή του. Προβάλλεται τέλος, σχετικώς, ότι σε κάθε περίπτωση η όποια εξυγίανση του ΒΙΠΑ, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας δεν είναι δυνατόν να αποφασίζεται αποσπασματικά, αλλά μόνον σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες λειτουργίες του συνόλου της πόλεως και του ευρύτερου περιβάλλοντος.
7. Επειδή, στην παρ. 7 του άρθρου 4 του ν. 2508/97 (Α' 124), όπως αυτή

τροποποιήθηκε με την παρ. 3 του άρθρου 19 του ν. 3212/03 (Α' 308), ορίζεται ότι: «Αναθεώρηση ή τροποποίηση Γ.Π.Σ. δεν επιτρέπεται πριν παρέλθει πενταετία από την έγκρισή του. Στο χρονικό αυτό διάστημα είναι κατ' εξαίρεση δυνατή η τροποποίηση του σχεδίου μόνον προκειμένου: α) να καθορισθούν περιοχές ειδικής προστασίας σύμφωνα με την παρ. 4, β) να καθορισθούν ζώνες ειδικών περιβαλλοντικών ενισχύσεων σύμφωνα με την παρ. 12 του άρθρου αυτού και γ) να αντιμετωπισθούν εξαιρετικές πολεοδομικές ανάγκες που δεν μπορούν να καλυφθούν στο πλαίσιο του ισχύοντος Γ.Π.Σ. και αφορούν τον κοινωνικό εξοπλισμό της πόλης ή την εφαρμογή έργων και προγραμμάτων ή αναπλάσεων ή κυκλοφοριακών παρεμβάσεων μεγάλης κλίμακας ή τεχνικής υποδομής, καθώς και προκειμένου αυτό να εναρμονισθεί προς τις επιλογές ή κατευθύνσεις εγκεκριμένων, κατά τα άρθρα 6 έως και 8 του Ν. 2742/1999, Πλαισίων Χωροταξικού Σχεδιασμού και Αειφόρου Ανάπτυξης ή και κατά τα άρθρα 11 και 12 του Ν. 2742/1999 Περιοχών Ειδικών Χωρικών Παρεμβάσεων και Σχεδίων Ολοκληρωμένων Αστικών Παρεμβάσεων. Με την επιφύλαξη της παρ. 11 του άρθρου αυτού, η παρούσα παράγραφος ισχύει και για ήδη εγκεκριμένα Γ.Π.Σ.». Περαιτέρω, στην παρ. 11 του ίδιου άρθρου του ως άνω νόμου, όπως αυτή τροποποιήθηκε με το άρθρο 9 παρ. 1 του ν. 3044/2002 (Α' 197) ορίζεται ότι: «Η αναθεώρηση και τροποποίηση εγκεκριμένων κατά τη δημοσίευση του νόμου αυτού Γ.Π.Σ. γίνεται κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου. Εκκρεμείς διαδικασίες έγκρισης ή τροποποίησης Γ.Π.Σ. συνεχίζονται και το Γ.Π.Σ. εγκρίνεται ή τροποποιείται με βάση τις προϊσχύουσες διατάξεις, αν κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου..... Επίσης σύμφωνα με τις προϊσχύουσες διατάξεις επιτρέπεται η τροποποίηση ή αναθεώρηση εγκεκριμένων Γ.Π.Σ., χωρίς επέκταση των ορίων τους, εφόσον συντρέχουν οι λόγοι που αναφέρονται στην παράγραφο 7 του παρόντος άρθρου».

8. Επειδή, όπως έχει κριθεί, κατά τις προϊσχύουσες διατάξεις των ν. 2508/1997 και 1337/1983, είχε γίνει δεκτό (βλ. ΣΕ 2675/2001, 4η σκέψη, 384/2002 7μ., 6η σκέψη, 387/2002, 7η σκέψη, 557/1999, 7η σκέψη, 1507/1997 7μ., 4η σκέψη, 3756/2000 κ.ά.) ότι το Γ.Π.Σ. αποτελεί την γενική πρόταση πολεοδομικής οργανώσεως των πολεοδομικών ενοτήτων, η οποία διατυπώνεται μετά από εκτίμηση των οικιστικών αναγκών και των προβλεπόμενων επιπτώσεων της πολεοδομικής ρυθμίσεως στο φυσικό και πολιτιστικό περιβάλλον και τους γενικότερους αναπτυξιακούς στόχους, περιέχει δε, ως εκ τούτου, γενικούς ορισμούς και κατευθύνσεις, που συνιστούν στρατηγικό σχεδιασμό με μακροπρόθεσμες εκτιμήσεις και ρυθμίσεις, χωρίς να αποκλείεται όμως, σε περίπτωση μεταβολής των αντικειμενικών όρων και συνθηκών ενόψει των οποίων καταρτίσθηκε το Γ.Π.Σ. ή σε περίπτωση που ανακύπτουν νέες ανάγκες, καταλλήλως τεκμηριούμενες, να προσαρμόζεται αναλόγως και ο πολεοδομικός σχεδιασμός, με τροποποίηση του Γ.Π.Σ. Ενόψει, όμως, του περιεχομένου και του σκοπού του Γ.Π.Σ., διαμορφώθηκε, νομολογιακώς, ο κανόνας ότι η

τροποποίηση του πρέπει να γίνεται μετά πάροδο ευλόγου χρόνου από την κατάρτιση του αρχικού Γ.Π.Σ. ή την προηγούμενη τροποποίησή του (βλ. ΣΕ 384, 387/2002), εκτιμώμενου εκάστοτε κατά τις περιστάσεις και ότι κατ' εξαίρεση, είναι δυνατή η περιορισμένη τροποποίηση σε οποιοδήποτε χρόνο αν διαπιστωθεί ότι επιμέρους ορισμοί και ρυθμίσεις του διατυπώθηκαν κατά πλάνη περί τα πράγματα, δηλαδή κατά παραγνώριση πραγματικών δεδομένων με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη ή δυσχερής η εφαρμογή του αρχικού σχεδιασμού. Ήδη, με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν. 2508/97 προβλέπεται και ρητώς σχετικός χρονικός περιορισμός, ο οποίος ορίζεται σε πέντε έτη, ώστε να αποφεύγονται συχνές και αποσπασματικές τροποποιήσεις και να εξασφαλίζεται, στο πλαίσιο του ενιαίου βασικού σχεδιασμού που θεσπίζεται για την περιοχή κάθε Γ.Π.Σ., σταθερότητα μακροπρόθεσμων εκτιμήσεων, η οποία είναι αναγκαία για το περαιτέρω στάδιο του πολεοδομικού σχεδιασμού, δηλαδή για τη σύνταξη πολεοδομικής μελέτης. Περαιτέρω, κατά την έννοια των ανωτέρω διατάξεων, ερμηνευόμενων ενόψει και του σκοπού τους, η χρονική απόσταση των πέντε ετών πρέπει να τηρείται, τόσο σε σχέση προς το αρχικό Γ.Π.Σ., όσο και μεταξύ τροποποιήσεών του, με μόνη εξαίρεση από το χρονικό αυτό περιορισμό τις περιπτώσεις τροποποιήσεων που αποβλέπουν στους μνημονευόμενους στην ανωτέρω διάταξη του άρθρου 4 παρ. 7 του ν. 2508/97 σκοπούς, στους οποίους περιλαμβάνεται η αντιμετώπιση εξαιρετικών πολεοδομικών αναγκών που δεν μπορούν να καλυφθούν στο πλαίσιο του ισχύοντος Γ.Π.Σ. και αφορούν τον κοινωνικό εξοπλισμό της πόλης ή την εφαρμογή έργων και προγραμμάτων ή αναπλάσεων ή κυκλοφοριακών παρεμβάσεων μεγάλης κλίμακας ή τεχνικής υποδομής, καθώς και τροποποιήσεων για τη μεταβολή ρυθμίσεων που διατυπώθηκαν κατά πλάνη περί τα πράγματα, με αποτέλεσμα να είναι ανέφικτο ή δυσχερές να εφαρμοστούν (ΣΕ 3649/2009 7μ. σκ. 7). Ωστόσο, οι ανωτέρω περιπτώσεις για την απόκλιση από την τήρηση χρονικής απόστασης πέντε ετών μεταξύ των τροποποιήσεων ενός ΓΠΣ, προϋποθέτουν την ύπαρξη νόμιμης κατ' αρχήν πράξης (ΓΠΣ ή τροποποίησής του), η τροποποίηση της οποίας υπαγορεύεται από νέα κατ' ουσίαν επανεκτίμηση των πολεοδομικών αναγκών εκ μέρους της Διοικήσεως. Η τυπική όμως αυτή προϋπόθεση της παρόδου πενταετίας πριν επιχειρηθεί τροποποίηση ΓΠΣ δεν ισχύει όταν, κατά την δηλούμενη πρόθεση της Διοικήσεως, η τροποποίηση επιχειρείται προκειμένου να θεραπευθεί ορισμένη παρανομία της τροποποιούμενης διοικητικής πράξης, όπως η Διοίκηση την αντιλαμβάνεται. Και τούτο διότι ο νομοθέτης, με την επίμαχη διάταξη, θέλησε να αποκλείσει τον βραχυπρόθεσμο και αποσπασματικό πολεοδομικό σχεδιασμό και τις εντός συντόμου χρονικού διαστήματος μεταβολές αυτού, γεγονός, όμως, το οποίο δεν συμβαίνει στην περίπτωση, που προκύπτει ότι η Διοίκηση δεν επιχειρεί την τροποποίηση κάποιου ΓΠΣ, διότι μετέβαλε τον σχεδιασμό της και τις μακροπρόθεσμες εκτιμήσεις της, αλλά διότι θεώρησε ότι το επιβάλλουν λόγοι νομιμότητας της ισχύουσας

ρυθμίσεως.

9. Επειδή, εν προκειμένω, με την προμνησθείσα υπ' αριθ. 20548/2006 (Δ' 456) απόφαση του Υπουργού ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. τροποποιήθηκε το Γ.Π.Σ. Λαυρίου με τον χαρακτηρισμό τις περιοχής που είχε καθοριστεί ως ΒΙΠΑ σε περιοχή ΒΙΠΑ προς εξυγίανση με επιτρεπόμενες χρήσεις πέραν αυτών του άρθρου 5 του π.δ/τος 23.2.1987 και εκείνων των άρθρων 4 (πολεοδομικού κέντρου) και 8 (τουρισμού-αναψυχής) του ίδιου π.δ. Με την ίδια απόφαση προβλέφθηκε ότι οι μη βιομηχανικές χρήσεις χωροθετούνται στην παράκτια ζώνη της περιοχής ΒΙΠΑ προς εξυγίανση, δεν υπερβαίνουν το 40% του συνόλου της περιοχής και εξειδικεύονται στα πλαίσια της πολεοδομικής μελέτης, καθώς και ότι ο μέσος συντελεστής δόμησης ανέρχεται σε 1,3, εξειδικεύεται δε κατά χρήση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 18 του ν. 2508/1997, ενώ ειδικότερα για τις τουριστικές εγκαταστάσεις ορίζεται συντελεστής δόμησης 0,6. Ακολούθως, όπως έχει ήδη εκτεθεί ανωτέρω, με το υπ' αριθ. 276/2007 Πρακτικό Επεξεργασίας του Συμβουλίου της Επικρατείας, στο πλαίσιο επεξεργασίας διατάγματος για την αναθεώρηση του εγκεκριμένου ρυμοτομικού σχεδίου της περιοχής, διατυπώθηκε η γνώμη ότι οι διατάξεις του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδίου του οικισμού Λαυρίου του Δήμου Λαυρεωτικής, οι οποίες καθορίζουν για τη συγκεκριμένη περιοχή ΒΙΠΑ - ΒΙΟΠΑ προς εξυγίανση το σύνολο των χρήσεων ειδικής πολεοδομικής λειτουργίας που προβλέπονται τόσο για τις περιοχές πολεοδομικού κέντρου όσο και για τις περιοχές τουρισμού-αναψυχής είναι μη νόμιμες, δεδομένου ότι δεν προκύπτει ότι οι χρήσεις αυτές σχετίζονται με το σκοπό της εξυγίανσης του ΒΙΠΑ-ΒΙΟΠΑ. Τέλος, το έτος 2009, εκδόθηκε η προσβαλλόμενη πράξη, με την οποία τροποποιήθηκε το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 και η παρ. 5 της ανωτέρω απόφασης, ενώ προστέθηκε και έκτη παράγραφος σε αυτή, αναριθμουμένης της -προηγούμενως- έκτης σε έβδομη. Ειδικότερα, με την προσβαλλόμενη απόφαση καθορίζονται οι επιτρεπόμενες, πέραν αυτών του άρθρου 5 του πδ 23.2.1987, χρήσεις κατά την ειδική πολεοδομική τους λειτουργία ως εξής: κατοικία, διοίκηση, ξενοδοχεία και λοιπές τουριστικές εγκαταστάσεις, εμπορικά καταστήματα και καταστήματα παροχής προσωπικών υπηρεσιών, εμπορικές εκθέσεις, εστιατόρια, αναψυκτήρια, κέντρα διασκέδασης-αναψυχής, χώροι συνάθροισης κοινού και αθλητικές εγκαταστάσεις. Περαιτέρω, ορίζεται ότι ο συντελεστής δόμησης για την εκτός σχεδίου περιοχή ορίζεται σε 0,8 και για την εντός σχεδίου περιοχή σε 1,3. Ο συντελεστής δόμησης στις περιοχές επέκτασης ορίζεται κατά χρήση σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις του ν. 2508/1997 (π.χ. περιοχές τουριστικής εγκατάστασης έως 0,6). Τέλος, ορίζεται ότι «στην εντός σχεδίου περιοχή καθορίζονται χρήσεις που συνάδουν με τη χρήση του λιμένα και εξυπηρετούν τη λειτουργία της πόλης και τον κύριο στόχο της ρύθμισης που είναι η εξυγίανση». Από τα στοιχεία που ελήφθησαν υπόψη για την έκδοση της πράξης αυτής συνάγεται ότι η επίδικη τροποποίηση έγινε αφού ελήφθη υπόψη το ΓΙΕ 276/2007 του Συμβουλίου της Επικρατείας για

- τη νομιμότητα ορισμένων ρυθμίσεων της τροποποιούμενης απόφασης και σε «συμμόρφωση» προς αυτό (βλ. σχετικώς έγγραφο υπ' αριθ. 18845/18.6.2010 της Διευθύνσεως Νομοθετικού Έργου της Γενικής Διευθύνσεως Διοικήσεως του Υπουργείου ΠΕΚΑ προς το Δικαστήριο και το από 17.5.2011 υπόμνημα του Υπ. ΠΕΚΑ). Πρέπει, συνεπώς, σύμφωνα με τα κριθέντα στην προηγούμενη παράγραφο να απορριφθεί ως αβάσιμος ο εξεταζόμενος λόγος ακυρώσεως.
10. Επειδή, προβάλλεται ακολούθως (ενδέκατος κατά σειρά λόγος ακυρώσεως), ότι η προσβαλλόμενη είναι προδήλως παράνομη και ακυρωτέα, διότι η δραστική αλλαγή των χρήσεων γης και των όρων δομήσεως της επίμαχης περιοχής του παραλιακού μετώπου θα έπρεπε να γίνει αφού ακολουθηθεί η διαδικασία της Στρατηγικής Περιβαλλοντικής Εκτίμησης, όπως αυτή θεσπίζεται με την υπ' αριθ. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ. 107017 (ΦΕΚ Β' 1225/5.9.2006) κανονιστική Κοινή Υπουργική Απόφαση και την Οδηγία 2001/42//ΕΚ "σχετικά με την εκτίμηση των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων" του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 27ης Ιουνίου 2001. Μόνον στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής και με τις εγγυήσεις που προβλέπονται θα ήταν δυνατόν να εκτιμηθούν στο σύνολό τους οι σύνθετες και αλυσιδωτές επιπτώσεις που θα επιφέρουν οι εν λόγω τροποποιήσεις των χρήσεων γης και των όρων δόμησης στο φυσικό, πολιτιστικό και οικιστικό περιβάλλον της ευρύτερης περιοχής, αλλά και στην οικονομική και κοινωνική συνοχή της πόλεως του Λαυρίου.
  11. Επειδή, με την Οδηγία 2001/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 197, στο εξής: Οδηγία) καθιερώθηκε η υποχρέωση προηγούμενης εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων και προγραμμάτων, τα οποία τεκμαίρεται ότι έχουν σημαντικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, ενώ για τα σχέδια και προγράμματα τοπικής σημασίας και τις ήσσονες τροποποιήσεις των προαναφερόμενων σχεδίων επετράπη στα κράτη μέλη να αποφασίζουν αν συνεπάγονται σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και αν, επομένως, πρέπει να υποβληθούν σε περιβαλλοντική εκτίμηση (άρθρο 3 και σκέψη 10 του προοιμίου). Περαιτέρω, στην παραγρ. 1 του άρθρου 13 της Οδηγίας προβλέπεται προθεσμία συμμορφώσεως μέχρι 21.7.2004 και στην παραγρ. 3 του ίδιου άρθρου περιέχεται μεταβατική ρύθμιση για τα «σχέδια και προγράμματα των οποίων η πρώτη τυπική προπαρασκευαστική πράξη είναι προγενέστερη της ημερομηνίας αυτής». Η Οδηγία μεταφέρθηκε στην ελληνική έννομη τάξη με την υπ' αριθ. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ. 107017/28.8.2006 κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης Οικονομίας - Οικονομικών, και ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. (Β' 1225/5.9.2006), η οποία προβλέπει, μεταξύ άλλων, τη διενέργεια «στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης» πριν από την έγκριση σχεδίων και προγραμμάτων, τα οποία ενδέχεται να έχουν σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και αφορούν μεταξύ άλλων τον πολεοδομικό ή χωροταξικό σχεδιασμό και τα οποία αποτελούν το πλαίσιο για μελλοντικές

άδειες έργων και δραστηριοτήτων Α' Κατηγορίας, Υποκατηγορίες 1 και 2 του Παραρτήματος Ι (πίνακες 1 - 10) της υπ' αριθμ. 15393/2332/2002 Κ.Υ.Α. και περιλαμβάνονται στο Παράρτημα 1 του άρθρου 11 της εν λόγω Κ.Υ.Α. 107017/2006, όπως τα Γενικά Πολεοδομικά Σχέδια (άρθρο 3 παραγρ. 1 περίπτ. α'), ενώ για άλλες περιπτώσεις σχεδίων και προγραμμάτων, μεταξύ των οποίων τα τοπικά ρυμοτομικά σχέδια προβλέπεται η διενέργεια περιβαλλοντικού προελέγχου κατά το άρθρο 5, προκειμένου να κριθεί αν αυτά, στη συγκεκριμένη περίπτωση, συνεπάγονται σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και, κατ' ακολουθίαν, αν απαιτείται να τηρηθεί η διαδικασία της στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης (άρθρο 3 παραγρ. 2 σε συνδυασμό με το Παράρτημα ΙΙ δεύτερη περίπτωση). Περαιτέρω στο άρθρο 4 της εν λόγω υπουργικής απόφασης ορίζεται, ότι αρμόδια για την εφαρμογή των διατάξεων αυτής είναι, στην περίπτωση που το σχέδιο αφορά διανομαρχιακό, νομαρχιακό και τοπικό επίπεδο η αρμόδια υπηρεσία Περιβάλλοντος της οικείας Περιφέρειας. Ακολουθώς στο μεν άρθρο 6 ορίζεται ότι, σε περίπτωση που απαιτείται στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση, η αρμόδια αρχή σχεδιασμού εκπονεί την Στρατηγική Μελέτη Περιβαλλοντικών Επιπτώσεων (εφεξής Σ.Μ.Π.Ε.), στην οποία εντοπίζονται, περιγράφονται και αξιολογούνται οι ενδεχόμενες σημαντικές επιπτώσεις που θα έχει στο περιβάλλον η εφαρμογή του σχεδίου ή προγράμματος, καθώς και λογικές εναλλακτικές δυνατότητες σε περιεκτική μορφή, λαμβανομένων υπόψη και των στόχων και του γεωγραφικού πεδίου εφαρμογής του σχεδίου ή προγράμματος, ενώ στο άρθρο 7 καθορίζεται η διαδικασία η οποία πρέπει να ακολουθείται στην στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση. Προβλέπονται δε ειδικότερα τα ακόλουθα: Η αρχή σχεδιασμού υποβάλλει αίτηση στην αρμόδια αρχή, όπως αυτή ορίζεται στο (προαναφερθέν) άρθρο 4 συνοδευόμενη από την καταρτισθείσα ΣΜΠΕ, το περιεχόμενο της οποίας προσδιορίζεται στο Παράρτημα ΙΙΙ της επίμαχης κανονιστικής απόφασης. Περαιτέρω δε στην παρ. 4 του άρθρου 7 της παραπάνω κ.υ.α. ορίζεται ότι: «Κατά τη διαδικασία της Σ.Π.Ε. του σχεδίου ή προγράμματος πραγματοποιείται η διαδικασία διαβούλευσης με τις δημόσιες αρχές και με το ενδιαφερόμενο κοινό. Προς τούτο η αρμόδια αρχή εφόσον εξετάσει τον φάκελο και διαπιστώσει ότι είναι πλήρης, τον διαβιβάζει εντός είκοσι (20) ημερών από την υποβολή του (ή την υποβολή των απαραίτητων συμπληρωματικών στοιχείων εφόσον απαιτούνται) α) στις κατά περίπτωση δημόσιες αρχές που προβλέπονται παρακάτω για να εκφράσουν τη γνώμη τους και τις τυχόν παρατηρήσεις τους επί του περιεχομένου του και β) στην αρχή σχεδιασμού ώστε να προβεί αυτή στη δημοσιοποίηση του στο κοινό .....». Ακολουθώς μνημονεύονται αναλυτικά και συγκεκριμένα οι δημόσιες αρχές, με τις οποίες πρέπει να γίνει η διαβούλευση. Ως διαδικασία διαβούλευσης με το κοινό νοείται κατά το 7 παρ. 4.2 η ακόλουθη: "4.2 Διαδικασία διαβούλευσης με το ενδιαφερόμενο κοινό: α) Η αρχή σχεδιασμού δημοσιοποιεί στο κοινό το φάκελο Σ.Μ.Π.Ε., ώστε να λάβει

γνώση και δίνει στο ενδιαφερόμενο κοινό την ευκαιρία να διατυπώσει εγγράφως, και ενδεχομένως ηλεκτρονικά, τις απόψεις του εφόσον το επιθυμεί. Η δημοσιοποίηση, που πραγματοποιείται μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την παραλαβή του φακέλου από την Αρμόδια αρχή, γίνεται με δημοσίευση σχετικής ανακοίνωσης σε δύο τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες 1) εθνικής εμβέλειας για σχέδια και προγράμματα εθνικού ή διαπεριφερειακού επιπέδου, 2) περιφερειακής εμβέλειας για σχέδια και προγράμματα περιφερειακού ή διανομαρχιακού επιπέδου, 3) νομαρχιακής ή ευρύτερης χωρικής εμβέλειας για σχέδια και προγράμματα νομαρχιακού ή τοπικού επιπέδου. β) Η παραπάνω ανακοίνωση πρέπει να περιλαμβάνει: 1) τον τίτλο του σχεδίου ή προγράμματος 2) τη γνωστοποίηση ότι διαθέτουν τόσο η ίδια όσο και το(α) οικείο(α) Περιφερειακό(α) Συμβούλιο(α) ή το(α) οικείο(α) Νομαρχιακό(α) Συμβούλιο(α) κατά περίπτωση, τις απαραίτητες πληροφορίες και στοιχεία του φακέλου προκειμένου να ενημερωθεί το κοινό και 3) πρόσκληση προς το ενδιαφερόμενο κοινό να διατυπώσει εγγράφως, και ενδεχομένως ηλεκτρονικά, και σε κάθε περίπτωση επαρκώς τεκμηριωμένα τις απόψεις του προς την αρμόδια αρχή, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευση της ανακοίνωσης αυτής. γ) Μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τη δημοσιοποίηση του φακέλου η αρχή σχεδιασμού αποστέλλει στην αρμόδια αρχή τα αποκόμματα εφημερίδων που αποδεικνύουν τη διενέργεια της ανωτέρω δημοσιοποίησης. δ) Η αρχή σχεδιασμού μπορεί να χρησιμοποιεί επιπροσθέτως και επιλεκτικά οποιοδήποτε άλλο πρόσφορο μέσο όπως ηλεκτρονικά μέσα, δημόσιες ακροάσεις, συνεντεύξεις, ανοικτές συζητήσεις, διάλογο μέσω διαδικτύου, που κατά την κρίση της καθιστά ουσιαστική τη συμμετοχή του κοινού. Τα σχετικά συμπεράσματα ή αποτελέσματα αποστέλλονται στην αρμόδια αρχή μέσα σε προθεσμία σαράντα πέντε (45) ημερών από την παραλαβή του φακέλου". Περαιτέρω, στο ίδιο άρθρο προβλέπεται, στην παράγραφο 6, ότι «Σε περίπτωση που η αρχή σχεδιασμού είναι το Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., η ως άνω προβλεπόμενη διαδικασία διαβούλευσης .... μπορεί να ενσωματωθεί σε υφιστάμενες διαδικασίες για την έγκριση σχεδίων και προγραμμάτων, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, εφόσον όμως καλύπτονται οι απαιτήσεις της παρούσας απόφασης» και στην παράγραφο 11 ότι «Η απόφαση έγκρισης ή μη της Σ.Μ.Π.Ε. δημοσιοποιείται με αντίστοιχο τρόπο προς τα προβλεπόμενα στην παρ. 9 του άρθρου 5 της παρούσας απόφασης για να ενημερωθεί το κοινό». Στη δε παρ. 9 του άρθρου 5 της ίδιας κ.υ.α. προβλέπεται ότι η αρχή σχεδιασμού προβαίνει σε δημοσιοποίηση της γνωμοδότησης της αρμόδιας αρχής, για την ενημέρωση του κοινού, με δημοσίευση σχετικής ανακοίνωσης σε δύο τουλάχιστον ημερήσιες εφημερίδες και ενδεχομένως και ηλεκτρονικά, εφόσον υπάρχει αυτή η δυνατότητα. Περαιτέρω, στο άρθρο 10 της αυτής κ.υ.α., με το οποίο μεταφέρεται η παραπάνω διαχρονικού δικαίου ρύθμιση του άρθρου 13 της Οδηγίας, ορίζεται ότι: «1. Η υποχρέωση που αναφέρεται στο άρθρο 7 εφαρμόζεται για τα σχέδια και προγράμματα των οποίων η πρώτη

τυπική προπαρασκευαστική πράξη είναι μεταγενέστερη τη 21ης Ιουλίου 2004. Σχέδια και προγράμματα των οποίων η πρώτη προπαρασκευαστική πράξη είναι προγενέστερη της ημερομηνίας αυτής και τα οποία εγκρίνονται ή υποβάλλονται στη νομοθετική διαδικασία μετά πάροδο περισσότερων από 24 μήνες από αυτήν, υπόκεινται στην υποχρέωση του άρθρου 7, εκτός εάν η αρμόδια Υπηρεσία της Γενικής Δ/νσης Περιβάλλοντος του Υ.ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. αποφασίσει σε κάθε μεμονωμένη περίπτωση ότι αυτό δεν είναι εφικτό και ενημερώσει το κοινό για την απόφαση της ....», ενώ στο άρθρο 13 αυτής ορίζεται ότι η κ.υ.α. αρχίζει να ισχύει από τη δημοσίευση της στο ΦΕΚ, δηλαδή από 5-9-2006, με την επιφύλαξη των οριζομένων στο ως άνω άρθρο 10. Όπως έχει, εξ άλλου, κριθεί, κατά την έννοια των προαναφερόμενων διατάξεων, τα σχέδια που υπάγονται στις κατηγορίες που απαριθμούνται στο Παράρτημα ΙΙ της κ.υ.α. δεν εξαιρούνται εκ προοιμίου από το πεδίο εφαρμογής της Κ.Υ.Α., αλλά απαιτείται η προηγούμενη διαπίστωση, μετά από την τήρηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 5 της κ.υ.α. διαδικασίας προελέγχου, ότι δεν απαιτείται για συγκεκριμένο σχέδιο που περιλαμβάνεται στις παραπάνω κατηγορίες, η εφαρμογή της διαδικασίας στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης με βάση στρατηγική μελέτη περιβαλλοντικών επιπτώσεων και αξιολόγηση της μετά την τήρηση των διατυπώσεων διαβούλευσης με τις οικείες δημόσιες αρχές και το ενδιαφερόμενο κοινό κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 7 της ίδιας κ.υ.α. (βλ. ΣΕ 3649/2009 σκ. 11, πρβλ. απόφαση του ΔΕΚ της 24-10-1996, Aannemersbedrijf P.K. Kraaijeveld BV κ.λπ. κατά Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland, C-72/95).

12. Επειδή, εν προκειμένω, η μεν προσβαλλόμενη κανονιστική απόφαση δημοσιεύθηκε στην ΕτΚ στις 31.3.2009, η δε πρώτη τυπική προπαρασκευαστική πράξη της προσβαλλομένης εκδόθηκε στις 6.6.2008 (υπ' αριθμ. 24905 έγγραφο της Δ/νσης Πολεοδομικού Σχεδιασμού του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων με θέμα την αναγκαιότητα διόρθωσης του ΓΠΣ Λαυρίου όσον αφορά τις πρόσθετες χρήσεις το ΒΙΠΑ-ΒΙΟΠΑ ως εξυγίανση), όπως προκύπτει από τα έγγραφα που ελήφθησαν υπόψη για την έκδοση της. Συνεπώς, κατά το χρόνο αυτό συνέτρεχε κατά νόμο (βλ. το παρατεθέν στην προηγούμενη σκέψη άρθρο 10 παρ. 1 της υπ' αριθ. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ.107017/28.8.2006 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας - Οικονομικών, και ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε.) υποχρέωση προηγούμενης εκτίμησης των περιβαλλοντικών επιπτώσεων από την τροποποίηση αυτή, κατά τις διατάξεις της παραπάνω κ.υ.α. Εξ άλλου, και αν ακόμα ήθελε θεωρηθεί ότι στην ουσία η προσβαλλόμενη πράξη συνιστά συμμόρφωση της Διοικήσεως στα κριθέντα με το υπ' αριθ 276/2007 πρακτικό επεξεργασίας του ΣτΕ, επιβεβλημένη στα πλαίσια της αρχής της νομιμότητας, όπως ισχυρίζεται η παρεμβαίνουσα "...", και, κατά συνέπεια, αποτελεί την απόληξη μίας ενιαίας συνολικής διαδικασίας τροποποίησης του ΓΠΣ Λαυρίου, με περαιτέρω συνέπεια να έπρεπε να θεωρηθεί ως πρώτη τυπική

προπαρασκευαστική πράξη της προσβαλλομένης η πρώτη τυπική προπαρασκευαστική πράξη της υπ' αριθ. 20548/16.5.2006 του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ την οποία αυτή (δηλ. η προσβαλλομένη) αντικατέστησε και πάλι σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 10 παρ. 1 της υπ' αριθ. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ.107017/28.8.2006 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας - Οικονομικών, και ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., θα ήταν εφαρμοστέες οι διατάξεις του άρθρου 7 της ΚΥΑ και θα υπήρχε υποχρέωση στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, διότι η πρώτη προπαρασκευαστική πράξη της υπ' αριθ. 20548/16.5.2006 απόφασης, όπως προκύπτει από το προοίμιό της, έλαβε χώρα στις 13.9.2004 (υπ' αριθμ. 3551/13.9.2004 έγγραφο του Οργανισμού της Αθήνας με το οποίο διαβιβάστηκε στο Δήμο Λαυρεωτικής η 16 Συν/πρ 6/1.9.2004 γνωμοδότηση της Εκτελεστικής Επιτροπής), ήτοι μετά την 21.7.2004. Ακόμη δε και με την εκδοχή ότι ως πρώτη τυπική προπαρασκευαστική πράξη της εν λόγω υπ' αριθ. 20548/16.5.2006 απόφασης πρέπει να θεωρηθεί η υπ' αριθ. 1/συν. 7/11.2.2004 γνωμοδότηση της Εκτελεστικής Επιτροπής του Οργανισμού Αθήνας (δηλ πράξη εκδοθείσα προ της 21.7.2004) και πάλι σύμφωνα με τα οριζόμενα στο αυτό άρθρο 10 παρ. 1 της υπ' αριθ. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ. 107017/28.8.2006 κοινής απόφασης των Υπουργών Εσωτερικών, Οικονομίας - Οικονομικών, και ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε., θα ήταν εφαρμοστέες οι διατάξεις του άρθρου 7 της ΚΥΑ και θα υπήρχε υποχρέωση στρατηγικής περιβαλλοντικής εκτίμησης, διότι πάντως η ήδη προσβαλλόμενη απόφαση με την οποία τελειώθηκε η όλη διαδικασία, δημοσιευθείσα στην ΕτΚ στις 31.3.2009, εκδόθηκε μετά την πάροδο 24 μηνών από τις 21.7.2004. Με τα δεδομένα αυτά εφόσον, σύμφωνα και με όσα συνομολογεί η Διοίκηση, η οποία τελεί υπό την αντίληψη ότι η επίδικη τροποποίηση του ΓΠΣ δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της υπ' αριθ. ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ. 107017/28.8.2006 κυα (βλ. σχετικώς το από 17.5.2011 υπόμνημα του Υπ. ΠΕΚΑ προς το Δικαστήριο), δεν προηγήθηκε της έκδοσης της προσβαλλόμενης απόφασης εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων, κατά τις διατάξεις της ως άνω κ.υ.α. η εν λόγω απόφαση είναι μη νόμιμη (πρβλ. ΣτΕ 3649/2009, επταμελούς συνθέσεως, σκέψεις 10-12) και, άρα, ακυρωτέα κατά τον βασίμως προβαλλόμενο σχετικό λόγο ακυρώσεως. Τέλος, δεν μπορεί να θεωρηθεί ως στρατηγική περιβαλλοντική εκτίμηση η έκδοση της ειδικής πολεοδομικής μελέτης του Απριλίου του 2008 με θέμα "τεκμηρίωση της αναγκαιότητας τροποποίησης-διόρθωσης της απόφασης του Υπουργού ΠΕΧΩΔΕ περί τροποποίησης ΕΠΣ Λαυρίου 2006 (ΦΕΚ 456Δ/2006) σύμφωνα με το υπ' αριθ. 276/2007 πρακτικό του ΣτΕ", η συνταγείσα για λογαριασμό του Δήμου Λαυρεωτικής, εγκριθείσα από το Δημοτικό Συμβούλιο αυτού, και τοιχοκολληθείσα στο Δημοτικό αυτού Κατάστημα, προεχόντως, διότι ούτε προβάλλεται ούτε προκύπτει από τα στοιχεία του φακέλου ότι η μελέτη αυτή έτυχε των διαδικασιών διαβούλευσης που απαιτούνται ως τύπος από τις διατάξεις του άρθρου 7 παρ. 4 της προαναφερθείσας υπ' αριθ.

ΥΠΕΧΩΔΕ/ΕΥΠΕ/οικ. 107017/28.8.2006 κυα.

13. Επειδή, ενόψει των εκτεθέντων στην προηγούμενη σκέψη πρέπει να γίνει δεκτή η υπό κρίση αίτηση και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη απόφαση, παρελκούσης ως αλυσιτελούς της έρευνας των λοιπών προβαλλομένων λόγων ακυρώσεως.